

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117205177
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8117205177.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: Q. V., K.. XX.X.XXXX, O. J. XXX/X, B. Š. - S., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 p r o t i žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalobkyňa **n e m á** nárok na náhradu trov konania a žalovanému súd **n á r o k** na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 21.2.2017 sa domáhala určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 31.8.2006 uzavretá medzi stranami uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 13 v znení: „ dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ je neprijateľná.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 31.8.2006 uzavrela spotrebiteľskú úverovú zmluvu na úver 12.000 Sk (398,43 Eur) za poplatok 11.520 Sk (382,39 Eur) s tým, že celkovú čiastku 23.520 Sk (780,72 Eur) zaplatí v 12 splátkach po 1.960 Sk (65,06 Eur). Žalovaná za uvedenú zmluvu zaplatila 1592,31 Eur. V žalobe uviedla, že poplatok vo výške 382,39 Eur predstavuje v 2/3 administratívny poplatok, za ktorý jej žalovaný neposkytol reálne plnenie a nebol individuálne dojednaný. Žalobkyňa ako spotrebiteľka má ním zaplatiť za úkony, ktoré nie je sú jej vopred známe, ani svojim obsahom. Tento poplatok prevyšuje úroky a jeho výška sa odvíja od výšky úveru, čo sa nezhoduje s účelom administratívneho poplatku. Poukázala na ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka a na viaceré súdne rozhodnutia, ktorými bola už posúdená táto zmluvná podmienka v iných sporoch ako neprijateľná a žalovaný ju naďalej napriek tomu používa.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 137 písm. c/ CSP. Vzniesol tiež námietku res iudicaty vzhľadom na právoplatný rozhodcovský rozsudok, pričom poukázal na § 230 CSP a § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Z príslušného rozhodcovského rozsudku je zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu ako platnú a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobkyni plnenie. Ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a preto súd by mal konanie zastaviť.

4. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalovaný posudzoval úverovú zmluvu v zmysle obchodného zákonníka, zaoberal sa tým, že zmluva by nemala byť posudzovaná podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, vysvetľoval nemožnosť určiť RPMN pre nesprávny vzorec výpočtu, hoci tieto okolnosti vôbec nie sú predmetom žaloby.

5. Ohľadom administratívneho poplatku uviedol, že slovenský právny poriadok pripúšťa poplatok za spracovanie zmluvy. Citoval tiež rôzne znenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a sám uznal, že pri posudzovaní výšky odplaty pri spotrebiteľskej zmluve, ktorou sa poskytujú finančné prostriedky sú relevantné údaje bánk v zmysle právnej úpravy účinnej do 31.10.2008 (čo je aj tento prípad). Odmietol názor, že by administratívny poplatok predstavoval neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na článok 4 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993, podľa ktorého hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy a ani na primeranú cenu a úhradu, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné. Podstatou spotrebiteľského práva nemôže byť regulácia cien, ktoré sú predmetom voľného pôsobenia ponuky a dopytu a v tej súvislosti poukázal na stanovisko generálnej advokátky Veriaci Trnsteniak v konaní pred Súdny dvorom EÚ vo veci C-484/08. Napokon citovaný článok smernice bol implementovaný aj do nášho právneho poriadku ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a keďže aj v prípade administratívneho poplatku ide o cenové dojednanie, je vylúčený zo súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V záverečnej časti žalovaný vysvetľuje svoj názor o nemožnosti vyslovenia neplatnosti celej úverovej zmluvy z dôvodu neprimeranej výšky odplaty, hoci ani to nie je predmetom žaloby.

6. Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalovaného, zmluvou o úvere zo dňa 31.8.2006, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, potvrdením žalovaného, rozsudkom stáleho rozhodcovského súdu SR 1440/07, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. Strany uzavreli dňa 31.8.2006 formulárovú úverovú zmluvu pod č. 8220285 v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ktorou žalovaný ako veriteľ požičal žalobkyni sumu 12.000 Sk (398,43 Eur) za poplatok 11.520 Sk (382,39 Eur). Žalobkyňa mala žalovanému zaplatiť 23.520 Sk (780,72 Eur) v 12 mesačných splátkach po 1.960 Sk (65,06 Eur) počnúc dňom 28.9.2006.

8. Záver zmluvy obsahuje vyhlásenie žalovanej, že súhlasí s VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy a potvrdzuje ich prevzatie.

9. VOP obsahuje 22 bodov písaných drobným písmom. V bode 12 VOP sa uvádza: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“.

10. Bod 17 VOP predstavuje rozhodcovskú doložku. V nej sa konštatuje, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené:

a/ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde

b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP).

11. Keďže žalobkyňa úver riadne nesplácala, žalovaný podal návrh na zaplatenie pohľadávky na Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou a.s. Ten rozsudkom sp. zn. SR 1440/07 zo dňa 13.3.2007 zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy 21.473 Sk s 0,25% úrokom z omeškania denne zo sumy 17.640 SK od 13.2.2007 do zaplatenia a tiež trovy konania 6420 Sk, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Voči nemu nebolo možné podať opravný prostriedok, žalobkyňa však mala možnosť podať na všeobecnom súde v lehote 30 dní žalobu o jeho zrušenie podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa však túto žalobu nepodala.

12. Z potvrdenia žalovaného vyplýva, že jeho pohľadávka voči žalobkyni zo zmluvy č. 8220285 je uhradená a celkovo bola splatená suma 1.592,31 Eur.

13. Úverovú zmluvu medzi stranami je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu tak ako je táto zmluva definovaná v zákone č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.7.2006 do 30.6.2007).

14. Podľa § 23a ods. 1 citovaného zákona spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

15. Každá spotrebiteľská zmluva má občianskoprávny charakter a preto je potrebné ju posúdiť aj podľa špeciálnych zákonných ustanovení, ktorými sú § 52 a násl. Občianskeho zákonníka opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

18. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Vzhľadom na námietku žalovaného o prekážke právoplatne rozsúdenej veci s poukazom na právoplatný rozhodcovský rozsudok citovaný vyššie, súd sa prejudiciálne zaoberal platnosťou rozhodcovskej doložky a opäť vychádzal z ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

20. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

21. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

22. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

23. V tomto konkrétnom prípade rozhodcovská doložka bola upravená len vo VOP, ktoré nie sú podpísané stranami. Každá písomná zmluva je ukončená podpismi jej účastníkov, čo znamená, že účastník svojim podpisom potvrdzuje uzavretie dohody s tým obsahom, ktorý sa nachádza nad jeho podpisom. Nemožno preto prijať záver o písomnej dohode strán o rozhodcovskej doložke. Zákon jasne uvádza, že musí byť podpísaná stranami. Aj tá skutočnosť, že v zmluve je odkaz na VOP je irelevantná. Obchodné podmienky totiž majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednania technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Vyplýva to z právneho záveru vysloveného Ústavným súdom ČR v náleze I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Podľa neho vo VOP zásadne nemôžu byť dohody o zmluvnej pokute a rozhodcovská doložka. Dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi poctivo, inak mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu.

24. Súd teda dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky, dôsledkom čoho je nedostatok právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie žaloby žalovaného, čo spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku a teda jeho ničotnosť (rozsudok Najvyššieho súdu 6Cdo 3/2013). Preto prekážka res iudicata v danom prípade nie je daná a námietka žalovaného je neopodstatnená.

25. S účinnosťou od 1.7.2016 platí nový procesný poriadok - zákon č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobu žalobkyňa podala už za jeho účinnosti a preto jej dôvodnosť je potrebné posúdiť podľa neho. Druhy žalôb sú demonštratívne uvedené v § 137 CSP a v rámci tohto ustanovenia pod písm. d/ je uvedená žaloba o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobu, ktorú podala žalobkyňa, je potrebné považovať za žalobu o určenie právnej skutočnosti a rozhodne nie ako o určenie práva v zmysle § 137 písm. c/ CSP, ako to uviedol právny zástupca žalobkyne. Dôvodnosť žaloby podľa § 137 písm. d/ CSP je potrebné vyvodiť len v prípade, ak jej podanie vyplýva z osobitného predpisu. Ako príklad tohto druhu žaloby možno uviesť § 77 Zákonníka práce, § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách alebo § 564 Občianskeho zákonníka, ako sa to uvádza v dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu. Jedná sa teda o právne úpravy, v ktorých zákon jasne uvádza, že dotknutá osoba môže podať konkrétnu žalobu, prípadne v akej lehote a proti komu.

26. Súd je toho názoru, že pokiaľ zákonodarca poukázal v § 137 písm. d/ CSP na osobitný predpis, z ktorého by vyplývalo oprávnenie na podanie tejto žaloby, nemienil tým § 298 CSP, pretože toto ustanovenie nie je spomínaným osobitným predpisom, ale je procesným ustanovením umožňujúcim súdu vysloviť neprijateľnú zmluvnú podmienku aj ex offo v individuálnych spotrebiteľských sporoch, ale podľa názoru súdu len v prípadoch, ak je uplatnený aj nárok na plnenie (napr. na plnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy, náhrady škody alebo bezdôvodného obohatenia) vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. V takom prípade je logické, že súd či už na návrh alebo aj bez návrhu vysloví neprijateľnosť zmluvnej podmienky (samozrejme, ak sú splnené podmienky podľa § 53 Občianskeho zákonníka), čím je naplnený účel smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

27. Osobitným predpisom v zmysle § 137 písm. d/ CSP nemôže byť ani ustanovenie § 53 alebo § 53a Občianskeho zákonníka, ktoré len upravujú definíciu a dôsledky neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách a to vrátane súdneho rozhodnutia podľa § 53a Občianskeho zákonníka, avšak neupravujú možnosť podania žaloby tak, ako je to v už spomínaných prípadoch § 77 Zákonníka práce, § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách alebo § 564 Občianskeho zákonníka. Nemôže teda ísť o prípad žaloby podľa § 137 písm. d/ CSP, keďže na jej podanie neodkazuje osobitný právny predpis. Je to obdobné ako pri absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ktorá je upravená v § 37 až 39 Občianskeho zákonníka, ale za súčasného sporového poriadku už nie je možné úspešne sa domáhať vyslovenia neplatnosti právneho úkonu, aj keď je absolútne neplatný. Podobne aj ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka neodkazuje spotrebiteľa na podanie žaloby o neprijateľnosť zmluvnej podmienky, len konštatuje dôsledky súdneho rozhodnutia, ktoré spočívajú v tom, že dodávateľ ich nemá používať. Ako už bolo uvedené od 1.7.2016 môže súd vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky len v súvislosti so žalobou na plnenie, teda ak napríklad dodávateľ žaluje o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy a súd v rámci tohto sporu zistí neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorej je nárok uplatnený alebo spotrebiteľ žaluje o vydanie bezdôvodného obohatenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky a pod.

28. V tomto spore ide však o inú situáciu. Zmluvný vzťah medzi stranami už bol ukončený splnením záväzku žalovanej z úverovej zmluvy v roku 2007. Je nelogické, aby po 10 rokoch od ukončenia zmluvy sa mal súd zaoberať neprijateľnosťou niektorej zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore, keď žalobkyňa iný nárok voči žalovanému si neuplatňuje. Uvedená žaloba nemá opodstatnenie ani s poukazom na § 3 ods. 3, ale ani s poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

29. Podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

30. Podľa § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

31. Citované ustanovenia teda umožňujú spotrebiteľovi domáhať sa ochrany svojho práva, ale opäť je logické, že nárok sa musí uplatniť v čase trvania zmluvného vzťahu, pretože po ukončení zmluvy zanikajú práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z príslušnej zmluvy a teda nemôže už dochádzať k porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Je absurdné,

že by napríklad po 50 rokoch od ukončenia zmluvy spotrebiteľ si zmyslel podať žalobu o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a pri výklade žalobkyne by súd sa mal zaoberať skúmaním takejto zmluvnej podmienky.

32. Súčasná právna úprava pritom za účelom naplnenia cieľa už spomínanej smernice zaviedla osobitné súdne konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v § 301 až 306 CSP, v ktorom príslušný súd uvedený v § 31 ods. 1 CSP skúma neprijateľné zmluvné podmienky. Účelom tejto právnej úpravy je prispieť k zjednoteniu judikatúry v spotrebiteľských veciach a k prehľadnosti systému právnej ochrany spotrebiteľa. Predíde sa ňou tomu, aby súdy rôzne posudzovali tú istú zmluvnú podmienku, keď niektoré ju považovali za neprijateľnú a iné dospeli k opačnému záveru. Žalobu o abstraktnú kontrolu v spotrebiteľských veciach môže však podať len osobitná právnická osoba podľa § 302 CSP, príslušný na jej prejednanie je konkrétny krajský súd uvedený v § 31 ods. 1 CSP. Keďže však táto žaloba bola podaná nie v rámci abstraktnej kontroly, ale v individuálnom spotrebiteľskom spore, nebol dôvod na postúpenie veci súdu uvedenému v § 31 ods. 1 CSP.

33. Súčasná právna úprava podľa názoru súdu poskytuje dostatočnú právnu ochranu právam spotrebiteľov, nesmie byť však zneužívaná podávaním nezmyselných žalôb, ktoré v konkrétnom prípade nič neriešia, keďže zmluva už bola dávno ukončená a jej účastníci si v zmysle nej poskytli dohodnuté plnenie. Na podporu tohto názoru možno poukázať aj na komentár CSP autorov Štefček a spol., vydavateľstvo B.H.Beck, strana 1037.

34. Totožný právny záver vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/17/2015 zo dňa 24.5.2016. V príslušnom spore bol uplatnený nárok spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ešte podľa predchádzajúceho procesného poriadku, ktorý umožňoval cez § 80 O.s.p. vysloviť neplatnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu premičania bola však zamietnutá a súd preto ustálil, že určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky by nedošlo k zmene právneho postavenia žalobcu ani k vyriešeniu ich vzájomných vzťahov a teda nezistil naliehavý právny záujem na danom určení a žalobu v celosti zamietol.

35 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V zmysle tohto ustanovenia žalobkyňa ako neúspešná v spore nemá nárok na náhradu trov konania, žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.